

HAPPY BIRTHDAY

SIKERES ÉLETPÁLYA

– Boldog születésnapot, kedves Rák Kati! Mivel ünnepled február 21-ét?

– Főleg munkával. Februárban tart a színházi évad, sőt talán ez a legfontosabb hónap. Hangszínházunkban tizenkét darabot tartunk repertoáron. A Vidám Színpadon hatodik éve játszom a *Tökéletes esküvő* mama szerepét. Készülök egy újabb verses estre, amiben *Szabó T. Anna* költeményeit gitár hangjai kísérik. Sokban hasonlít a *Líráim pendül...* című Ahmatova estemre. Mindkettő költőnő verseit mutatja be, mindkető a női lélekkel, női szereppel, női sorssal foglalkozik.

– Beszélne ezekről?

– A *Líráim pendül, hold világolt* ősszel mutatuk be, *Bernáth Ferenc* gitárművésszel. Vers és zene fonódik össze, időnként a gitármuzsika aláfesti a költeményeket, máskor átveszi a főszerepet, de mindenképp ugyanazt a hangulatot szolgálja a két megközelítés. Olyan, mint a hangszínházi előadások, csak éppen nem próza vagy dráma, hanem líra. A Hangszínházban egy korábbi előadásunkat újítjuk fel, a *Martziust*. Négy szereplő meséli el az 1848-49-es forradalom és szabadságharc történetét. Más, mint a szokásos március 15-i emlékezések. Egy pápai katolikus káplán emlékezik vissza, hogyan is látták a függetlenség rövid másfél évét a kisvárosban, ahol katolikusok és reformátusok, császárpártiak és a forradalomért lelkesedők

formálták a mindennapokat. A káplán eleinte próbálja megőrizni pártatlanságát, de az események elragadják. Még tervezzük a tavaszi bemutatókat, ez függ a meghívásoktól is, és persze folytatjuk a *Bertát* is.

– A Berta, azaz Marmorstein Berta csodálatos élete Rák Kati előadásában már a hetvenedik előadást éri el most tavasszal, ráadásul szövege könyv alakban is megjelent az olvasók nagy örömére. Mit jelent neked ez az előadás?

– Időutazást, életfilozófiát, gyökereket. A legnagyobb ajándékot egész életemben. Rólam, dédnagymamáról, és persze minden 1900 táján született nőről, pontosabban: minden nőről szól. Nekem minden előadás öröm. Annyira sokrétű, annyira szép *Czető Bernát László* írása, hogy még most is fedezek fel benne újdonságot. Az előadások után a nézők nem akarnak elmenni, beszélgetünk a múlttól, az emlékezéstől. Sokan kérdezték, hol olvasható a szöveg, mert nemcsak emlékként, hanem olvasmányként is haza akarták vinni. Erről *Kaiser László*, a Hungarovox könyvkiadó tulajdonosa is tudomást szerzett, és kiadta a teljes szöveget, úgyhogy most már elérhető az olvasók számára is.

– Rendszeresen fellépsz jótékony előadásokon is.

– Igen. Valahogy úgy alakult, hogy már évtizedek óta mindig volt egy-egy szervezet, amellyel együtt dolgozhattam. Kezdődött a Gyermekvilággal, ami rendszeresen fiatal tehetségeket mutatott be, aztán jött az Emberi hang, aminek gáláit én vezettem, segíték a Budapest Hegyvidék kerületi általános iskolai versmondó versenyein, és most már évek óta szereplek a Mozdulj Egyesület

HAPPY BIRTHDAY

rendezvényein. Ez egy nagyszerű kezdeményezés. Dr. Tálos Marianna és csapata csökkent látóakat visz el tandembicikli túrára a Balaton körül, bálakat szervez mozgáskorlátozottaknak, novellaíró pályázatot tart fiataloknak már évek óta. Elég szerény körülmények között nőttem fel, úgy gondolom, hogy mindenkinek kell segíteni, aki hiányt szenved. Amikor jöttek a megkeresések, nem mondtam, nem mondhattam nemet.

– Hetente vezetsz egy nyugdíjas csoportot a Vizivárosban. Miről szólnak ezek az alkalmak?

– Jaj, ezt nagyon élvezem! Úgy kezdődött, hogy memóriafrissítő foglalkozásokat tartottam az I. kerület Iskola utcai Jókai Anna Szalonban. Beszédfejlesztés, karbantartó memóriafeladatok, helyzetgyakorlatok idősebbek számára. Meséljék el, mi volt a legnagyobb élményük, bánatuk, mire emlékeznek legszívesebben. Ha valaki nyugdíjas, attól még nem kell elbújni. Közgazdász, mérnök, orvos, soknyelven beszélő szállodarecepció, tanár jött a csoportba. Gazdag életutukon sok élmény érte őket. A feladatok során persze mindenki megmutatkozott, mesélt életéről, vágyairól, emlékeiről. Nagy nevetések, megható történetek, szórakoztató másfél óra, velük repül az idő. Aztán megismerve a társaságot, barátságok alakultak ki. Sokukkal nemcsak az órákon találkozom, hanem közös programot is szervezünk. Voltunk karácsony előtt a Zserbóban, nyáron a Pénzügyi Múzeumban, képkiallításon, színházban, de még egy romkocsmába is elmentünk. Persze nem este, hanem késő délután, mégiscsak hetven fölött jár a társaság nagy része.

– Ha végig nézem a színházi bemutatók listáját, amiben szerepeltél, több mint kilencven előadást jegyez. A filmek listáján több mint száz címet találok. Most mit forgatsz?

– Negyven éve diplomáztam. Számtalan operettfőszerepben láthattak. *Szilvia, Marica, Rolla, Sybill*, gyakorlatilag végig énekeltem, végig játszottam a magyar operettirodalmat. Felléptem külföldi fesztiválokon, *Offenbachot* énekeltem az Operett Színházban, szabadtéri előadáson száznégyszer léptem színpadra a *Csárdáskirálynő* címszerepében, sokcsillagos NATO tábornokok előtt adtam koncertet a boszniai békefenntartók támaszpontján. Oda katonai géppel repültem, ahol nem volt ülés, csak pad, és egy hálóba kellett kapaszkodni. Finoman szólva kalandos volt. Játszottam prózát is, *Arthur Miller, Dosztojevszkij, Jon Fosse, Fejes Endre, Hubay Miklós* darabjaiban, és most már csak azt vállalom.

Filmezés? A pályám kezdetén főleg a sorozatok találtak meg: *Kémeri, Cimbora, Sze szélyes évszakok, Magyar Novellák, Pasik*, de a magyar játékfilmekben túl játszottam amerikai, német, osztrák, sőt iráni koprodukciós filmekben is, amit Teheránban, Iszfahánban és Sírásban forgattak. Nagy élmény volt. Az utóbbi időben megint a sorozatok jöttek: *Aranyélet, Drága örökösök, Keresztanyu*, és most is... sorozatban... de erről még nem szabad beszélni. Majd, ha bemutatják.

– Sokat dolgozol. Honnan az energia? Mivel töltödsz fel?

– Magam sem tudom. Mindig van teendő. Unokák, macskák, család, színház, hangversenyek. Nem kell magyarázni, hogy egyre bonyolultabb a hétköznapi élet, mindig történnek váratlan változások, amiket kezelni kell. Szeretek kiülni a kertbe, az unokámmal játszani, olvasgatni.

– Mi lesz a születésnapjaid ajándék? Tudod már vagy meglepetés?

– Már tudom. Szeretem az operát. Kedvenc áriáim között van a *Holdária Dvořak Ruszalka* c. operájából, ezért ajándékként jegyet kaptam a Cseh Nemzeti Színházba. Eredeti nyelven, oda, ahol százhuszonöt éve bemutatták, jó helyre. És ha már ott vagyunk, sétálunk Prágában. Múzeumba, vendéglőbe megyünk, de azért a gyönyörű cseh kristályokat árusító boltba is benézünk. Már alig várom.

Szép napokat Prágában, sok sikert, boldog születésnapot, jó egészséget kívánunk minden olvasónk nevében!

Kancsár Péter

Fotó.: Köves Szilvia

<https://kovesszilviafoto.com/>

Ruha: Elegant Design

Ékszer: Bakos Szél Kata

